

indtjent derved — foruden at der vilde blive bedre Plads til os andre, til Folketingsmændene. Jeg synes, det var en udmærket Reform, naar de Herrer endelig er saa bange for de mange Rigsdagsmænd. Og hvad Lovgivningsarbejdet angaar, skulde jeg tro, at det vilde gaa hurtigere, naar Landstinget ikke havde været, i hvert Fald kan jeg let paavise fra den sidste Vinter, at Rigsdagen var kommet tidligere hjem og Rigsdags-samlingen var blevet kortere, hvis ikke Landstinget havde været der.

Nu synes der at være almindelig Raad-vildhed i de borgerlige Partier. Det gælder dem alle sammen uden Undtagelse. Der er to Venstregrupper. De klamrer sig nu hver til sit Halmstraa. Hvad det er for Straa? Det ene er Hr. H. P. Hanssen, som den højtærede Minister klamrer sig til, og det andet Hr. Nis Nissen, som det ærede Medlem Hr. Rode klamrer sig til. Men det konservative Folkeparti derimod, det har ikke en Gang et Halmstraa at klamre sig til. Det er mærkværdigt, hvilken Forstyrrelse det kan bringe i Andegaarden, naar der viser sig saadant et nyt Navn, som da Hr. H. P. Hanssens kom frem. Det var øjensynlig, at ingen af Hønsene, om jeg saa maa sige, kunde finde paa Plads, da de hørte dette Navn. Det er ogsaa en udviklet Historie, ganske vist. Hr. H. P. Hansen stiller sig som Venstremand med Forbehold og Hr. Nis Nissen som radikal Venstremand med Forbehold, men Hr. H. P. Hanssen anbefaler Hr. Nis Nissen, som staar i et andet Parti, og misrekommanderer Amtsforvalter Petersen, der staar i hans eget Parti, og dersom det indtræffer, som vel er Meningen med Hr. H. P. Hanssens Indtræden i Venstre, at han trækker en hel Del sønderjydske Stemmer over til Venstrepartiet, saa vil der ske det, at Hr. Nis Nissen, som han anbefaler, dumper, og Amtsforvalter Petersen, som han ikke vil have valgt, bliver valgt. Det er vist det, man kalder Harmonikapolitik, eller maaske er det det, som den højtærede Landbrugsminister kalder de frie Kræfters Spil. I hvert Fald, vi undrer os ikke over, at de forskellige Repræsentanter for Partierne har følt sig noget desorienterede over denne Situation.

Nu er de øjensynlig ogsaa i Vilderede med, hvorledes det skal gaa efter Valget, om de Konservative og Venstre fremdeles skal drive Politik sammen; eller om de to Venstregrupper skal slaa sig sammen. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Pürschel, som for Resten paa en meget morsom og interessant Maade kagler for

Tilladelse til at faa sine Æg lagt i Venstres Rede, var yderst bekymret, da Navnet H. P. Hanssen kom frem. Han var paa et Møde og var ikke fri for at tordne paa den lette og diplomatiske Maade, som det ærede Medlem overhovedet tordner paa; det ærede Medlem var i hvert Fald ikke glad, kunde man mærke, ved H. P. Hanssens Fremkomst, og det ærede Medlems, om jeg saa maa sige, Øverstkommanderende, Landstingsmand Piper, græd ligefrem salte Taarer ved Tanken om, hvad der kunde ske, hvis de to Venstregrupper sluttede sig sammen og det konservative Folkeparti kunde blive nødt til at nedsætte sig for sig selv. Der er ikke noget, de Konservative saa nødigt vil, som at komme ud paa egen Boldgade. Saaledes var de alle i Tvivl om, hvad der skulde ske, hvem der skulde komme sammen.

Jeg kan trøste det ærede Medlem med, at de alle sammen skal komme sammen i en stor Guddommelighed, i en stor Fællesrede, hvor alle de 3 Partier meget godt kan trives. Det synes mig at være saadan, at Venstrepartiet, den nuværende Rege-rings Parti, har det ganske som Faraos syv magre Køer, der var skabt til at sluge alle de fede. Det ærede Medlem Hr. Pürschel var i Begyndelsen bange for, at han ikke skulde komme med mellem dem, der blev slugt først. Han kan nu være rolig, for i Mellemtiden har den højtærede Trafikminister været paa Fyn og sagt det forløsende Ord, det Trøstens Ord til det ærede Medlem, at de Konservative skulde nok komme først. Det undrer mig heller ikke, for det er de fedeste, og jeg fortænker ikke Ministeren i, at han tager de fedeste først. Men det skal det ærede Medlem Hr. Rode ikke blive ked af; hans Tur kommer saamænd nok. For det første tænker Ministeren, at det ærede Medlem kommer af sig selv, men desuden tænker han ogsaa, at man maa tage det fedeste først, saa kommer det magre bagefter, og det er vist en meget fornuftig Tanke hos den højtærede Trafikminister. Jeg kan i hvert Fald saa godt tænke mig, at omsider kommer alle 3 Partier i en Fællesbaas og faar det ophøjede Formaal at bekæmpe Socialdemokratiet. De slaas nu om, hvem der skal være det sidste Bolværk mod Socialdemokratiet; de har jo Ret til det Navn alle sammen, bevares, for i 1901—05 stod jo det nuværende Venstre og det radikale Venstre sammen mod Socialdemokratiet, med det ophøjede Formaal at bekæmpe vort Parti. Senere har det fortrinsvis været det konservative Folkeparti, det tidligere Højre,